

addher podcast

Jag är rätt för en gångs skull

Transkribering: Avsnitt 57

Programledare 1: Olivia Hellbom

Programledare 2: Paula Jonsson

Gäst: Gabriella Åström

Transkribering

00:00:00 Olivia Hellbom

Du lyssnar på det 57:e avsnittet av podcasten var då i t tjej. Mitt namn är Olivia hellbom.

00:00:06 Paula Jonsson

Och jag heter Paula Jonsson.

00:00:08 Olivia Hellbom

Och idag så har vi med vår första live gäst tänkte jag säga men gäst på plats. Välkommen till podden Gabriella Åström.

00:00:17 Gabriella Åström

Tack så mycket.

00:00:18 Paula Jonsson

Gud vad kul att ha dig här och ha dig här på riktigt. Precis.

00:00:22 Gabriella Åström

En äkta människa, det har alla andra varit också såklart men en fysisk.

00:00:27 Paula Jonsson

Exakt inte över teams så det här avsnittet kommer göra världens ljudkvalitet.

00:00:33 Gabriella Åström

Vi hoppas.

00:00:34 Olivia Hellbom

Ja gud, det hoppas vi verkligen.

00:00:37 Paula Jonsson

Ja. Nej men, och du är ju här för att vi pratade om Women, intec Dalarna, ett lokalt event som vi hade i slutet av april här på Dalarna Science Park Och jag och Olivia satte med i det mötet när vi snackade om hur vi skulle bygga upp det eventet och vi blev ju så inspirerade av dig och din Förmåga att ta plats och hur du pratade om jämställdhet, och jag var bara så inspirerad och tänkte att det här måste vi ju ha med i podden.

00:01:11 Gabriella Åström

Men vad roligt? Ja nej, men det känns ju jättekul att höra för som sagt jag är ju inte i t, tjej just. Men jag känner ju igen mycket av de utmaningar som kan komma med att vara underrepresenterad i en miljö så att säga från mina min bakgrund, så det är väl där vi har mycket kopplingar som. Tydligen inspirerade det var ju väldigt roligt.

00:01:39 Paula Jonsson

Jo men det.

00:01:40 Olivia Hellbom

Gjorde det verkligen, men jag tänker så här, kan inte du berätta lite om din bakgrund och om dig bara lite kort så att vi ändå får?

00:01:47 Gabriella Åström

Absolut ja, men Gabriella Åström heter jag. Jag jobbar just nu som idécoach på Dalarna Science Park. Och även som projektledare för ett integrationsprojekt via ett studieförbund som heter ABF sen. Det är min liksom jobbsituation just nu. Sen privat så håller jag också på med musik. Och har även både privat, men också i jobbsammanhang jobbat väldigt mycket med jämställdhetsfrågor där jag ja började liksom ordentligt med det 2013 14 någonstans. Med jämställdhetskampen? Ja, vad kan man säga lämna den som en liten cliffhangers så kommer vi väl in på det? Men ja, musik har varit en stor del och sen har jag jobbat inom folkbildning väldigt mycket och nu jobbar jag med. Regionala utveckling och tillväxt.

00:02:55 Olivia Hellbom

Science Park alltså skiljer det sig mycket, liksom från alltså. Du är ju ändå inom i t liksom tänker jag eller inom tech liksom.

00:03:05 Gabriella Åström

Ja, det kanske jag är alltså, för jag har ju, det var det som var. Jag tyckte det var jätteroligt att jag fick uppdraget att vara projektledare för Women intech, men jag kände ju också lite så här **** nu kommer jag liksom bli avslöjad här för att jag ska skapa programpunkter för i t människor och jag. Har ju ingen aning om vad jag snackar om nu tänkte jag, för jag anser inte att jag kan sånt så att säga. Men men det har du kanske rätt i för nu i alla fall så är ju verkligen innovations. Arenan det har kanske alltid varit det, men nu är det ju extra mycket tech inom alla branscher eftersom a l har kommit in som en liten eller ganska stor spelare i jättemånga branscher så vi kanske liksom blir mer eller mindre i t, tjejer allihop snart. Men jag ja i och för sig jag. Jag snackar ju med. Jag kallar den för shattis ganska mycket om dagarna nu så att jag använder ju absolut digitala medel i mitt jobb i alla fall, men inte som ni gör tror.

00:04:17 Olivia Hellbom

Jag massa olika roller, jag alltså jag. Jag tycker ju typ att så här ja, men podden heter så här, vadå i t tjej, men jag tycker liksom att det finns så många alltså som jobbar i branschen, men alltså du kan ju jobba som i princip vad som helst i roll liksom du är ju fortfarande i branschen. Du har fortfarande liksom kunskap och så vidare, så jag tycker det är kul att att blanda det och också få liksom olika. Ja, men olika personlighetsperspektiv och roller och så vidare. Jag tror att det blir en väldigt ja, men man får mycket bredare liksom och bättre liksom syn och ja förståelse för.

00:04:53 Paula Jonsson

Ja, jag tänker också att Alla är med på något sätt och bidrar till lite branschen. Du ser det inte som eller såg det först när du klev in här som kanske inte är en i t i t person, men du bidrar till branschen. På på olika sätt också då genom att dra igång det här Women intech eventet i Dalarna första gången vi har det lokalt så här.

00:05:18 Gabriella Åström

Ja, men precis och där nu var jag ju projektledare så det var tyvärr inte jag som tog hit det, så jag ska inte ta credden för det. Men jag var ju med och genomförde, så det var ju väldigt kul. Och i det projektet, så eftersom jag då har jobbat väldigt mycket med eventarrangemang förut så tänkte jag så här, ja, men då måste vi ha en bra playlist och eftersom jag då är musiker och också elektronisk musiker så tänkte jag att då ska vi ju ha en Women intech musik inspirerad lista, så det var ju bara liksom synt och eleverna. Factro musik av eller med i alla fall kvinnliga fronter, framförallt för det är ju

det som oftast när du lyssnar på musik så är det ju oftast det du hör alltså rösten så att jag bestämde mig för att ta den. Grejen, men jag tyckte att det var liksom det var nog ingen som reagerade på det, förutom att jag visste att Women Intech även musikaliskt. Men jag kände att det var ett kul statement.

00:06:14 Olivia Hellbom

City detaljerna det är ju, det känns ju genomtänkt alltså.

00:06:18 Paula Jonsson

Otroligt. Och jag, jag fastnade ju lite för det du sa nu i din intro om att din jämställdhets resa började där 2014 kan du berätta lite om det? Ja, men absolut jag har ju hela mitt liv känt mig en aning liksom fel. Som människa för att jag har aldrig kunna relatera så bra till det som kallas att vara tjej eller så här är ju tjejer och jag bara så här. Nej. Tjejer beter sig så och så tjejer kan inte vara i grupp tjejer. Ja, ni vet alla de här sakerna eller jag hoppas att ni inte vet, men tyvärr så är det kanske många som vet vad jag pratar om. Och 2013 så träffade jag min. Brors numera före detta fru första gången och hon var något som då kallades för feminist och jag hade inte så bra, liksom koll på vad det var förutom att det var liksom arga kvinnor var ju min det jag har fått lära mig av samhället, att det är det det är. Men hur som helst så tog hon med mig på någonting som heter feministiskt forum Stockholm. Jag följde med val liksom frivilligt ska jag säga för jag tyckte det var spännande och eftersom jag redan då höll på med musik och har gjort det stora delar av mitt liv och då vill jag se att så här 2013 var ju jag alltså då 20. Sex, så jag var ju verkligen vuxen alltså. Det tycker jag är viktigt att så här. Även som vuxen så hade jag just då inte koll och varit med i en sån här situation och då följde jag med på feministiskt forum i Stockholm som var ett event som arrangerades av ett ja ideella men via ett studieförbund. Som jobbar med folkbildning, vilket jag vill slå ett slag för folkbildning heja och då var det en programpunkt som hette jämställd festival som var ganska nya då det handlade om att se till att det skulle vara jämställd representation på festivaler. De gjorde liksom att de började räkna och kolla för att det var väldigt ojämnt och de ville förändra den här siffran och då hade de en paneldebatt om det här och den vill jag gå på för att jag är musiker och tyckte det var spännande och då? Var jag alltså i ett rum för första gången i mitt liv när jag var 26 och hållit på med musik och stått på scen sedan jag var tolv och alltid varit underrepresenterad ja som tjej då. Då fick jag vara i ett rum där vi var 95 % tjejer. Eller icke män som höll på med musik och jag. Eventet var ju öppet för alla, men liksom som i många såna här sammanhang så är det oftast merparten kvinnor som kommer så fort. Det är jämställdhetsevenemang fortfarande. Det har börjat blivit bättre, men då var vi alltså 95 % kvinnor i det här rummet. Kanske mer till och med och det var första gången i mitt liv där jag inte var den underrepresenterade och då kände jag bara så här, jag är rätt för en gångs skull och är det så här män får känna? Typ jämt i de sammanhang där jag rörde mig alltså mycket i musikkretsar bland annat liksom var det här är ju en fantastisk känsla och då när jag var då också på det här feministiska forumet så fick jag ju också vetor att det fanns något som hette normer. Som påverkar oss där det blir en skillnad när du är den som är underrepresenterad och att det är viktigt att ha förebilder och att manligt och kvinnligt liksom det är väldigt mycket som egentligen inte är sant och det behöver inte stämma in på dig, för vi är ju först och främst människor. Vilket har liksom varit min känsla hela livet att så att säga, varför ska jag ta hänsyn till det här tjejiga? Alltså kan inte jag bara få vara jag så att då insåg jag att liksom min världsbild var ju inte så det behövde vara helt enkelt. Och så blev jag så jävla förbannad helt enkelt, så att när jag åkte därifrån så satt jag på golvet på tåget för det var fullt. Jag satt liksom inkläm ni vet. Det är så här väsk bakom ett säte där folk ställer väskor och det gick då för tiden att köpa biljett utan att det fanns plats. Alltså man bara så här. Och kliver på tåget och så köpte jag en biljett och så fick man sätta sig typ i ett hörn och där satt jag på golvet och bara insåg att allt det här som samhället har fått mig att tro att det liksom bara är så här, det är inte sant och ingen har berättat det för mig och jag och bara så här nu. För, för då har jag fått höra då när jag har velat se mer kvinnor på scen och så där att det går inte, för ni finns inte och nu hade jag ju precis fått bevis på att det är inte sant. Så då startade jag en Facebookgrupp bland annat när jag satt där och var sur på samhället som heter. Jag är musiker och kvinna just då hade inte jag riktigt koll på icke binära och liksom alla andra delar så att jag utgick gick väldigt mycket från mig själv och min kamp. Och det var just att så här jag är musiker och kvinna, vilket var liksom stekt att så här. Jag finns sluta titta mig i ansiktet och säga att det finns inga tjejer som spelar musik. Därför kan vi inte ha kvinnor på scen för det är ju inte sant. Jag vet ju det nu. Ja och det var liksom starten plus att jag också kände så här, men alltså ingen har berättat för mig om det här med feminism förut. Det måste jag ju ändra på, så nu ska jag arrangera feministiskt forumdarna för jag hade önskat att jag hade fått veta det här mycket tidigare i livet, att det är inte sant. Alla de här sakerna som vi blir inpräntade

av samhället så tjugofjorton så genomförde jag det första feministiska forumet i Dalarna. Och det var coolt känner jag riktigt coolt. Ja, för mig var det coolt, men också framförallt att så här. Jag vet ju då att jag var en person som var på det här evenemanget. Och jag har faktiskt fått träffa dem som arrangerar feministiskt forum om Stockholm. För det visade sig att jag hade bekanta som kände dem, så jag fick faktiskt tacka dem sedan på riktigt på en så här hemmafest för att de hade arrangerat det här, vilket de då som sagt gör ideellt på på eget driv och liksom kämpat som 17. Och då vet att så här, ja, men det de gjorde har liksom förändrat mitt liv för att jag förstod att det behöver inte vara så här. Du behöver inte känna dig fel längre och det gjorde att jag startade. Jag är musiker och kvinna som nu är över 5000 personer som inte heller behöver känna sig fel. Eller liksom i alla fall veta att det finns andra och feministiskt forum Dalarna där folk också fick veta att de inte är fel utan vi är människor och sen har det ju liksom rullat på till nu att jag fick projektledare Women intech, vilket är liksom för min del då ytterligare en svär att märka att. Vi tyvärr kan knyta an mellan branscher i den här känslan av att känna sig underrepresenterad fel behöva hela tiden kanske representera ett helt kön i ett mötesrum eller i ett arbetslag, vilket är en tung börda. Ibland där man bara känner så här kan inte jag bara få vara människa, så kan det ju också vara det? Ja.

00:14:13 Paula Jonsson

Word alltså, jag vet inte slagen. Vad ska man säga så här?

00:14:20 Olivia Hellbom

Golvad inspirerande när du pratar?

00:14:23 Paula Jonsson

Om.

00:14:23 Gabriella Åström

Vilken tur så att det bara varför varför tog vi in henne på den här podden äsch ljud.

00:14:29 Olivia Hellbom

Jag får 101 sak som jag tyckte var superintressant var att du sa att du var vuxen när du typ gick på det där mötet. Du var 26 typ alltså. Jag tycker att det är en så här viktig sak och Nämnda också, för vi har pratat om det tidigare att så här vi vi pratade mycket om så här nästa generation att så här hoppas nästa generation har det bättre och att de står upp mer och bla bla bla. Nej, alltså vi kan göra det idag. Våra generation kan göra det alltså. Det spelar ingen roll Om du är vuxen eller Om du är alltså hur gammal du är. Alltså alla kan ju liksom utbilda sig eller engagera sig, eller? Lära sig mer och alltså det är vårt ansvar lika mycket som nästa generations ansvar, liksom.

00:15:06 Gabriella Åström

Ja, absolut alltså. Jag ser det som att jag i princip har ett ansvar varenda dag att säga stopp eller alltså? Nu vet jag att alla inte är så. Bekväma med att vara obekväma och jag har full respekt för det, men jag har ju fått nog liksom, men jag har ju också märkt att jag ibland får alltså inom citationstecken äta upp det, för det är jag som blir. Problemet när jag inte då bara går med på vissa omedvetna strukturer kring vem som får talutrymme och så vidare. Och det stör ju ordningen, men jag kan känna att så här jag kan vara den som är på de barriaderna för att jag orkar det och då kanske det händer någonting så att nästa gång. Kanske det antingen så har någon fått inspiration att våga säga ifrån. Alternativt kanske det faktiskt händer någonting så att det inte sker igen eller förstår ni? Men jag har full respekt för att alla pallar inte var på barriaderna liksom men. Alla kan göra något, och vi kan inte bara sitta och vänta alltså. Det är ju vårt ansvar. Allt ifrån att ja, men är du småbarnsförälder så kan du ju försöka prata med dina barn och du kan se till att ja, men så vi får göra ganska mycket. Jag och min man, liksom att det är väldigt ofta mammor som hör av sig till mig för att organisera allting och jag bara. Och han är också feminist som tur är liksom, och då är jag bara så här. Nej, jag, vi har mer så här varannan lite, så nu får du ta det här och då kanske vi till och med göra ett aktivt val. Att han hör av sig till

pappan. I familjen alltså för så här, varför ska varför ska mammorna styra upp allt jämt liksom? Jag har väl ingen mer lust att ha koll på allt än vad han har alltså. Det finns ju små saker hela tiden som det går att faktiskt. Göra skillnad och då gör det att våra barn märker att det inte alltid är mamma som styr upp saker och då börjar de fråga pappa istället alltså, vilket gör att jag får utrymme för att kanske göra mer fritidsaktiviteter och tyvärr då, liksom vi skojat om det jag och min man att så här. Någon gång när jag har träffat familjer där det att mamman sköter allt så så sa jag till och med till dem så här, ja, det där får ni inte säga till min man för då kommer ju han märka hur jobbigt han har det. Alltså lite på på skoj för att vi är jämställda ju i det mesta även fast vi också får kämpa mot samhällets liksom de här, men just att. Det är klart att det är jättegött för den som inte behöver göra så.

00:18:00 Paula Jonsson

Mycket och.

00:18:01 Gabriella Åström

I vårt fall så blir det ju tydligt i samhället att jag gör lite mindre än vad de flesta mammor gör och min man gör väldigt mycket mer än vad de flesta män gör. Och nu är det tur att han är med på det, för annars blir det ju Drygt.

00:18:16 Olivia Hellbom

Men blir han inte hyllad av andra?

00:18:18 Gabriella Åström

Han blir ju mer hyllad och jag kanske blir tvärtom då, men jag tänker att det är värt det. Men det är ibland jobbigt att stå emot liksom när då andra kommer och frågar mig om allting och så bara nej, men jag vet inte. Det var den andra som har koll på det. Jaha, men hur kan du inte? Hur vet du att det blir bra då? Ungefär vad jo, men alltså. Vi snackar alltså, vi har väl en plan.

00:18:46 Paula Jonsson

Ta.

00:18:47 Gabriella Åström

Det lugnt ja.

00:18:51 Paula Jonsson

Men det? Det är ju sant?

00:18:52 Gabriella Åström

Ja, men det är också så här. Och och det där spelar ju av sig på jobbet också, med liksom att kvinnor fixar fika ofta rätt kan jag uppleva på arbetsplatser och liksom tar alla de här ansvaren för att det ska se fint ut. Och jag kanske aktivt då bara tänker att vi tog oss för dem. Och det är inte så poppis när man säger, men jag har väl ingen mer intresse än vad någon annan har att fixa med julpynt. Jag vill jobba på jobbet.

00:19:21 Olivia Hellbom

Alltså.

00:19:22 Gabriella Åström

Det finns så här små saker hela tiden och då kanske det också är upp till arbetsplatser att bestämma att det är rullande schema.

00:19:29 Olivia Hellbom

Så.

00:19:29 Gabriella Åström

Att alla ska vara med att det blir att ja, men det fixar ju hon. Ni förstår vad jag menar.

00:19:35 Olivia Hellbom

Ja, men för också du snackade ju om ja, men det här att så här som jag tror, många känner att alla inte vågar alltid i alla rum stå upp och då tänker jag som arbetsplatsen som exempel, typ att göra som så här skulle man då typ kanske råka säga eller? Lägga in att man är så rädd för att så här vara problemet fast att egentligen så är man ju verkligen inte problemet. Man är ju. Det är ett problem som finns och man löser problemet genom att säga att vi behöver alltså turas om om det. Det ligger inte på mig för att jag är kvinna typ eller så och det tror jag inte så här. Känns inte som att det är så många som idag, liksom bara ja, på grund av att du är kvinna, utan det sker ju undermedvetet alltså så här.

00:20:12 Gabriella Åström

Absolut.

00:20:13 Olivia Hellbom

Och och då blir man problemet, för då har ju de inte ens tänkt den tanken, men man själv bara förstår inte riktigt varför jag ska göra det och då blir det ju så här du lyfter problemet du är.

00:20:21 Gabriella Åström

Problemet.

00:20:23 Olivia Hellbom

Och jag tänker så här i arbetssammanhang att det är så, ja, man känner sig nog eller jag gör det. Jag tycker det är jättejobbigt att vara liksom problematisk i eller så här jobbig eller liksom det tar emot typ.

00:20:36 Gabriella Åström

Men det är klart det gör alltså, det är inget konstigt. Jag var med på en en annan grej här för inte så länge sedan. Det var jag och så var det bara då icke kvinnor, i alla fall i ett litet. Vi var kanske sex. Sju personer som satt runt ett bord och det var faktiskt inom eran våran, men framförallt den här poddens sektor, liksom så att säga. I det fallet det har inget, men det var just koppling till det här och då så skulle man workshoppa och så skulle man skriva in. Det var liksom en liten så här man skulle gå in på en QR kod och skriva i frågor så att allting skulle samlas in och så här och då skulle vi börja och någon skulle göra det. Och jag bestämde mig bara för att jag tänker inte vara sekreteraren. Det är så vanligt att det blir så, så jag satt jag bara lutade mig tillbaks. Precis som de andra satte händerna i knät, tog inte upp någon telefon. Aldrig tagit så lång tid för en sån här anteckning att startas någonsin, och jag brukar nämligen alltid vara alltså när jag för då var inte jag. Jag var inte på jobbet. Alltså hade det varit mitt arbetslag så hade jag förmodligen gjort det annorlunda. Alternativt hade jag inte behövt. Gjort annorlunda, men jag bestämde mig för att själv stå emot den här känslan av att ta ansvar av att vår grupps anteckningar ska ju in för det är det att jag har noterat när det ofta är såna här sammanhang att det nästan alltid är kvinnor som antecknar. Och det är ju en sån här när jag läste då innovation, hållbarhet och genus så var ju det en sån sak som från början så fick ju kvinnor liksom sekreterarroller och man fick

liksom lägre lön och man fick inte vara och sen hade det liksom hängt kvar att man antar hela tiden att det är kvinnor som ska anteckna och jag bestämde mig som sagt bara så här. Näpp idag ska jag inte ta den rollen och det kan ju. Det var ju inte uttalat så det var ingen men man märkte ju liksom att det här det nu blev det ju konstigt och jag är så nöjd att jag liksom trots att det var superobekvämt. Det började till och med pratas. Jaha i gruppen liksom, men ingen hade tagit upp och sen var det väl någon till slut som bara så här? Ja ja, men jag kan väl göra det där då och jag bara yes, yes, och de kanske inte vet att det var en kamp för mig.

00:23:05 Paula Jonsson

Troligtvis inte.

00:23:06 Gabriella Åström

Nej, men jag vet att det var en kamp för ni verkar ju veta vad jag pratar om den där känslan där man bara så här, ja, men gud, jag kan väl göra det rakt.

00:23:14 Paula Jonsson

Så.

00:23:15 Gabriella Åström

Att, vi vill väl också bara sitta och tänka och prata. Varför ska jag hålla på och skriva upp vad alla andra? I det här fallet män säger, för då blir det ju att du inte heller kan prata på samma sätt. Alternativt så har jag också gjort taktiken att jag säger OK, jag kan anteckna, men sen så pratar jag bara och sen så ber jag hela gruppen att sammanfatta vad vi pratade om och skriva ner det i efterhand för att jag vill också få vara fri att tänka och prata.

00:23:43 Paula Jonsson

Man blir ju inte det och man måste fokusera på sitta och skriva hela tiden.

00:23:46 Gabriella Åström

Nej, och där har vi ju nu då när jag vad jag har förstått. Jag har inte hunnit lära mig det, men det finns ju a i agenter som kan spela in möten och då tänker jag så här, det är ju en eventuellt faktiskt bra sak för den här kampen att liksom. Faktiskt lyfta. Sen beror det ju på då om man ska hantera anteckningarna i efterhand, liksom. Men just att vi kanske kan komma en liten bit ifrån det här att en kvinnas hjärna blir highjackad, oftast i mötesrum med att hålla anteckningar och då kan man inte bidra med vad som sägs på samma sätt.

00:24:25 Paula Jonsson

Ordet feminism är ju något som jag upplever blir missförstått hela tiden. Jag vet inte riktigt vad jag vill komma med den här frågan, men.

00:24:40 Paula Jonsson

Det jag skulle vilja veta det är vad är din syn på feminism? Vad vill den uppnå?

00:24:52 Gabriella Åström

Ja, men precis, jag tänkte faktiskt. Jag skulle apropå det här feminism. Jag tänkte innan jag skulle vara med på. Den här podden idag för sist jag var med i ja, Sveriges radio med den här frågan, då kollade jag upp vad det stod i stod i svenska Akademiens ordbok. Just för att det är känslig fråga och det var ju det för mig också. Jag trodde ju också att det var

arga kvinnor, bara för det är det samhället har lärt mig. Men nu har jag precis kollat upp här. Svenska Akademiens ordbok, feminism rörelse för jämställdhet mellan kvinnor och män. Det är det det betyder. Och det är det det betyder för mig, liksom också det här med att vi är först och främst människor inte kön för mig, liksom det finns så mycket som är helt oberoende av kön. Sedan råkar det vara så att jag kvinnokroppen kan föda barn. Jag är inte biolog, jag är inte forskare, liksom det finns kanske skillnader, men liksom ändå som en kollega till mig brukar säga enligt forskning som jag inte heller nu kan referera till för jag vet inte vilken forskare. Men jag har också hört det att det liksom större skillnad mellan alltså inom gruppen, kvinnor och inom gruppen män än vad det är mellan kvinnor och män. Och jag är ledsen att jag inte kan, liksom hänvisa till vad, men men liksom det är ju något att plocka med sig att. Via människor först och främst och det är det det betyder för mig.

00:26:29 Paula Jonsson

Jag tänker att om vi hittar på den efter avsnittet har spelats in så kan vi ju hänvisa till det. I avsnittsbeskrivningen.

00:26:37 Gabriella Åström

Kan.

00:26:38 Paula Jonsson

Vi göra.

00:26:39 Gabriella Åström

Men, annars har vi också svenska Akademiens ordbok i alla fall. Det är jämställdhet mellan kvinnor och män handlar inte om liksom att vi ska skapa ett matriarkat istället för ett patriarkat och det har det aldrig varit för mig. Sen är det jag började liksom min jämställdhetsresa med att jag gärna ville skippa hela den här separatistiska evenemang och situationers grejer för att jag önskade liksom på något sätt att vi är ju människor skulle kunna vara människor med varandra. Men sen har jag också förstått eftersom jag också startade den här. Jag är muskler och kvinna att det finns ett värde och jag fick känna den här känslan av att vara som sagt överrepresenterad och få vara rätt, att det ändå. Kan vara får man svära i den här podden eller jävligt viktigt ibland alltså för att få typ en liten kickstart av boost, liksom. Det är som att ta en så här ni vet företräningsshot lite att man bara så här ja lite så. Och liksom, men min målbild är ju att du alltid ska få känna dig rätt, men det är ju inte så än tyvärr i alla fall för många.

00:27:58 Olivia Hellbom

Nej för jag tänkte också på det, alltså att att vara att vi allihopa ska vara människor, att det är liksom är. Jag, jag köper också det och det är ju så som jag tänker den sunda vägen att se, men att så här jag kan störa mig och bli galen på att så här. Det är många som har liksom typ haft den bilden av att så här. Ja, men som som typ om vi liksom om man säger det så att ja, men kan inte alla bara få människor och så är det lika. Kan inte vi bara behandla varandra lika och så gör jag så här ja, men alla tycker det ja, men då gör vi det. Men ändå så står de där och bara ja, men vadå alla ni får ju båda kvinnor, men kriga och det här och det här och det här alltså, det blir så enkelt då att typ så här för de som. Inte är de utsatta att säga typ så här, men vadå? Nu är det ju alla är ju människor. Det är ju så vi ser på varandra alltså så här att typ dra den, men sen de här liksom grejerna som faktiskt märks typ som vi hade en gäst som pratade om finans att så här inom fem tech fortfarande så är det få män. Som startar företag inom 50 typ. Jag vet inte hur mycket mer, men mycket mer i vad heter det rimligt? Ja, i investeringar.

00:29:06 Gabriella Åström

Kapital.

00:29:06 Olivia Hellbom

Ja än vad kvinnor får alltså att så här de grejerna, de liksom bara. Liksom blir inte riktigt alltså de. Jag vet inte de. Det känns som att så här. Det blir enkelt för de som inte är drabbade att typ hänvisa till att så här. Men det här är ju vi har kommit jättelångt. Typ alltså, förstår du vad jag?

00:29:21 Gabriella Åström

Menar jag förstår hur du menar och i ganska många sammanhang så är det ju den typen av exempel görs ju ofta. Vid ett tillfälle som blir i princip att använda sig av en härskarteknik som är att förlöjliga ju och det är ju också fruktansvärt provocerande att liksom förlöjliga. Det för det var lite som en situation som jag var i här för någon vecka sedan där det var en man som sa att han inte kunde förstå hur varför det är så liksom jobbigt att få grått hår och varför kvinnor framförallt håller på och stoppar in massa botox och skönhetsopererar sig när de blir äldre och sådär. Och då kunde jag ju då inte hålla tyst och sa att ja, det är lätt för dig att säga som inte har ett helt samhälle som liksom inte riktigt tycker att kvinnor ska få åldras naturligtvis. Utan du är ju liksom i den målgruppen som är blir så här, silver fox. Det är liksom männen är ju coola hela livet. Nu tycker jag kvinnor är det också, men samhället alltså, det får man inte glömma så här. Nej, du förstår inte, men det är för att du kanske inte heller förstår att du. Vi kvinnor får sällan se på film och på TV naturliga kvinnor. Det har ju liksom till och med blivit en grej av att kvinnor så här. Ja, hon har valt att inte operera sig.

00:30:55 Paula Jonsson

Exakt.

00:30:55 Gabriella Åström

Alltså och och ja, och det är liksom det där tycker jag att människor måste vara ödmjuka för att så här. Jag kan inte heller förstå utmaningar som män har, men jag kommer inte. Jag kommer inte säga att de känner och tycker fel om de skulle säga att ja, men jag är i en situation med bara kvinnor så kan jag uppleva. Att att det liksom blir så här för mig, för jag kan känna också att det är fel när det blir kvinnor i grupp som sitter och pratar om män, för då gör ju då, då blir det ju tvärtom liksom. Och där kan jag känna att jag har haft svårt att finna mig också, för då känner jag att. Det omvända har inte jag tränat lika mycket på fast då försöker jag lite så här. Ja, fast det är ju viktigt att alla får vara med alltså för för för liksom. Jag vill ju inte att att man själv ska bli mobbare än och ni förstår vad jag menar. Men hur som helst så är det ju en vanlig. Taktik att förlöjliga och också så här nej, men ja nej, men jag. Jag skippar gärna att klippa gräset. Ja gud, vad skönt jag kan jobba, då kan ju hon göra det liksom och det är så himla töntigt tycker jag bara det är så jävla töntigt. Ja usch, jag kan bli arg ja. Nä sporrarna börjar fladdra här. De ser nästan det på mig.

00:32:15 Paula Jonsson

Nej, men det, det är ju lätt att det blir så och på något sätt då uppfinns ju den här. Synen på feminism att det handlar om att kvinnor ska ta den här platsen som männen hade det superior att vi ska bara trycka ner män. Det blir ju lite att den uppfyller den. Tanken när vi gör samma sak som de gjorde mot oss.

00:32:40 Gabriella Åström

Ja, och det är viktigt att liksom passa sig där ju alltså som tvärtom, även om man då kan tycka vissa kan tycka så här att ja, fast jag har ju varit med om det där så mycket självklart. Så att du nu är det min tur, men det tror inte jag på och jag liksom de flesta jag känner som jobbar med jämställdhet är inte eller är liksom uttalade feminister, både kvinnor och män. Det är liksom inte det som är målbilden utan målbilden är att vi ska behandla varandra liksom jämställt och med med värdighet och respekt. Be dit, jag vill och att man bara inte ska anta saker utan se människan framför sig. Vad tycker just du om? Vad är liksom dina egenskaper inte baserat på kön utan på intressen liksom bara Överlag.

00:33:29 Paula Jonsson

Precis.

00:33:31 Olivia Hellbom

Tycker en del kan ju vara som som du var inne på alltså eller som du sa lite här med att typ eller ämnet är så här ta plats i rum där det kanske förväntas. Att de andra ska ta mer plats, men om man själv tar plats, alltså att man man behöver inte ha fördomen om mannen heller. För det kan ju vara ett rum fullt av feminister, alltså att man också liksom att man själv inte heller lägger på den. För jag inser det nu när du pratar att så här gud, men jag kanske har tänkt så här. Om någon eller förstår ni hur du menar att jag har tänkt eller att jag liksom har?

00:34:03 Gabriella Åström

Antagit andra.

00:34:04 Olivia Hellbom

Saker ja, och då blir det ju tvärtom alltså. Då blir ju jag så som jag inte velat andra skriva mot mig liksom.

00:34:13 Gabriella Åström

Ja samtidigt så kanske det är så här, det är ju en annan sak att ta plats och och en annan sak att trycka ner någon. Alltså, det är ju väldigt olika. Jag känner att din grej att bestämma dig, komma in i ett rum och bestämma dig för att ta plats är ju väldigt mycket mindre negativt.

00:34:29 Olivia Hellbom

Kan jag?

00:34:30 Gabriella Åström

Tycka, men visst det blir ju alltid så vilket kan skapa den här friktionen också. Att så fort någon väljer att. Alltså om vi säger att det finns ett begränsat utrymme av plats. Det finns liksom 100 % och någon förut har fått 70 och någon 30 och sen är det plötsligt så vill någon ha 50 då måste ju en ta 30 och en måste ge bort 20 alltså och så eller vad blir det? Ja, räknar det rätt nu? Det förstår jag, menar ni kommer höra det sen hur som helst. Den som hade mer måste backa och den som hade mindre får ju kliva fram och det är ju den liksom den här friktionen då i framförallt i mötesrum. När det kommer då till att det kanske har varit en omedveten makt situation, att du får ju automatiskt mindre makt också då eller talutrymme. Flow whhaver liksom det kan ju kännas drygt och då är det klart att vissa kanske kämpar emot ju för att jag ville väl inte ha mindre plats och jag kanske inte hade lust att ta hänsyn till att du hade mindre plats, men helt plötsligt kommer du här. Och ska ta plats fan håller du på med liksom eller så tycker någon bara gud vad skönt. Jag hade inte heller lust att ha platsen egentligen. Alltså vad kul och det är ju så vi får hoppas att det är att när när det blir liksom så här synligt så kanske de bara ja just det. Nej men jaha, och där tänker jag också att just på arbetsplatser så är det ju så viktigt att chefer och gruppleadare tar sitt ansvar där och kanske ser till att man liksom ser till att det finns en kulturarv att fråga alla i rummet. Vad de tycker och liksom stoppa upp de här som tar väldigt mycket plats hela tiden.

00:36:24 Paula Jonsson

När jag kom att tänka på när vi satt där på på den där lunchen, då berättade du om en gång när du hade varit i ett sammanhang som en nej, inte som ensam kvinna utan det var du och någon till men. Att.

00:36:43 Gabriella Åström

Ja.

00:36:43 Paula Jonsson

Det var inte era åsikter som räknades viktigt. Vill du berätta om den gången?

00:36:49 Gabriella Åström

Ja absolut det var i en jury situation och det var jag och en kvinna som var nog någonstans i min ålder. Kanske lite yngre. Och sen var det då för det mesta män i minst tio år äldre skulle jag tro, men kanske också annan eller högre befattning rent akademiskt, eller liksom så här ledarskaps ja chefer och så. Och vi skulle lyssna på några som skulle då framföra något som vi skulle bedöma helt enkelt och så hade vi ganska kort tid på oss att ge feedback och. Jag märkte till slut att det var lite så här att när jag gav feedback till de som hade framfört då svarade de, men de tittade inte på mig utan de tittade på någon av männen och sedan då, så svarade mannen. På det de sa och sen sa någon annan man. Ja, gud, vilken bra feedback och det var liksom flera gånger och jag tror inte det var uttänkt och då har ju jag såklart lust att säga så här. Ja, visst var det, men jag liksom pallade inte. För jag hade också problemet att det var då en en den här kvinnan då som var med också. Hon försökte hela tiden få plats, men de pratade i munnen på henne. De här andra männen så att hon blev avbruten nästan hela tiden och jag blev ju alltså. Jag var ju också tvungen att stå på mig när jag väl började prata. Plus att jag blev ju ett ganska sänkt av att när jag sa något så var det någon annan som hela tiden fick cred för min feedback. Alltså jättekonstigt så det slutade med att det enda hon lyckades säga och jag tror säkert att hon hade kunnat ge mycket mer feedback var att hon lyckades säga innan de då gick ut som vi hade feedbackat på. Ja jättebra jobbat. Det blev liksom hennes enda insats enligt alltså om man skulle se det utifrån på ett sätt så och vi det här var liksom en hel dag så det tog mycket energi och jag var hela tiden tvungen att vara top of the game för att jag kände också att jag ja ville liksom. Prestera bra och det har väl med mitt eget prestationsbehov att göra, men också för att jag märkte ju att nu måste jag när jag väl säger något så måste det vara inge jidder liksom. Men jag skämdes också så mycket för att jag inte lyckades hjälpa den här andra personen. Men i alla fall, så bestämde jag mig innan vi skulle lämnas, så lämna liksom skiljas åt. Efter den här dagen så gick jag fram till henne och så sa jag så här, bara så du vet så hörde jag och såg dig. Och jag vet att du försökte prata. Och jag var jättenyfiken på vad det var just du ville säga och jag är ledsen att jag inte lyckades hjälpa till, men jag hade fullt upp själv med att inte bli överkörd typ. Och hon sa tack för att hon i alla fall fick veta att det inte var så att hon inte ens existerade i rummet typ och jag hoppas att det hjälpte. Men hur som helst så kändes det bra för mig. Men alltså det kändes bra för mig att få ge henne det. Även fast det också kändes så jäkla dåligt att jag inte lyckades göra något åt situationen, men det var för svårt.

00:40:38 Paula Jonsson

Där har vi ju några män som tar 100 % av av all närvaro som finns där och inte. Ger något av utrymmet till de andra. Hade du gjort någonting annorlunda om det hade skett en gång till?

00:40:59 Gabriella Åström

Alltså det som jag vet faktiskt inte. Jag hade kanske alltså, det är lätt att vara efterklok men och det hade nog kanske säkert tyckt att jag var dryg också, men det hade ju varit bra att prata, kanske om spelregler inom juryn. Alltså så här att vi ser till att alla får säga en sak. Alltså att man har så här och hinner hinner, hinner du inte liksom. Ja, men så här, vi har ju begränsad tid och att då så här, ja, men nu blev det fram till om vi säger att vi sitter på en rad, så bara nu är han 1, 2 3 säger jag, men fyra fem hann inte säga nästa gång så får fyra fem börja. Sen är det ju också viktigt också, alltså det blir. Det är så svårt, för ibland kan det ju vara så att någon har någonting väldigt bra och givande att säga till de som ska få feedback. Så det är liksom. Jag säger inte att det är en vinnande strategi heller, men det kanske ändå skulle vara så att. Då kanske den som börjar prata märker att vänta. Jag pratade ju sist om det blev det här att båda bara och då kanske det någon skulle säga nej. Men gud säger du alltså för det?

00:42:11 Paula Jonsson

Var.

00:42:12 Gabriella Åström

Ju det. Ja, och det var ju det hon gjorde hela tiden att hon hon började och så började ju någon prata och så tittade hon på varann och då då? Då backade ju hon hela tiden varenda gång.

00:42:23 Paula Jonsson

Och det.

00:42:24 Gabriella Åström

Jag gjorde inte det när man började prata en halv sekund efter mig så fortsatte jag och och men det som sagt sög ju energi som 17 ur mig, så jag var helt slut efter den där dagen.

00:42:36 Paula Jonsson

Men det blir ju inte bara en koncentration på det de gör och vilken feedback du vill ge. Utan det blir ju också en lite kamp för överlevnad i en sån typ av situation.

00:42:49 Gabriella Åström

Och jag.

00:42:49 Paula Jonsson

Tror ju att det är många som kan känna igen sig i i en sån situation. Invet att jag beskrev att jag hade varit med om en liknande där man hela tiden försöker säga någonting, men så är det någon annan som kommer emellan och så ska man ligga på och vara precis millisekunden rätt för att man ska få det där andningsrummet. Det finns ingen möjlighet att sitta och tänka och det är ju det där som också går emot. Det här med att man ska vara en mångfaldig grupp med att man ska ha de som kanske tänker lite mer och de som pratar på in och utandning för att man behöver den här balansen. Men i en sån där kultur så kommer ju bara de som. Har det här snabba tänket då som tar mest plats. Det är ju bara de som kommer till tans. Du får ju inte höra någonting av vad de här andra tycker och tänker.

00:43:43 Olivia Hellbom

Du berättar ju också lite där om hur du alltså att du liksom fortsatte prata när de avbröt. Det är ju ett bra tips att ta med sig, tänker jag.

00:43:49 Paula Jonsson

Har du något?

00:43:50 Olivia Hellbom

Annat.

00:43:51 Paula Jonsson

Ja, har du något annat tips till personer som lyssnar på på podden?

00:44:01 Gabriella Åström

Ja, men dels är det väl att är du inbjuden att vara med i ett möte? Då har du faktiskt lika mycket. Rätt att liksom ta plats precis lika bra som någon annan och sen kan ni tänker jag så här, om det inte är i alltså beroende på vad det är för situation så kan man ju också väldigt tydligt räcka upp en hand. För då blir det ju också tydligt att så här jag vill säga något när när det finns utrymme och sen så ja, men jag känner att det var ett nytt steg i min liksom resa att stötta en

annan kvinna. I det här fallet var att just gå fram efteråt. Och vi alltså berätta att jag märkte något alltså, även fast det också var så här jobbigt att erkänna att jag märkte och gjorde ingenting eller jag kunde inte. Men att lite så här, jag såg också. Jag märkte också. För bara, det kan ju göra att det för det kan ju bli svårt att veta om det. Jag kände egentligen var sant. Så här blev jag överkörd var det ingen som lyssnade på mig och om någon bara så här, ja, det blev du. Det kan göra så mycket för att nästa gång. Du känner så, så kanske du inte tvekar, utan då kanske du kommer höja rösten och fortsätta prata så att den andra blir tyst för att du bara nej nu nu räcker det. Och jag vet att min känsla när jag känner så här så vet jag att det faktiskt är sant så att ja ge stöd liksom. Och sen, så är du inte sån som står på barrikaderna och och käftar som jag då gör ibland ganska ofta och liksom så det är också OK, du för din kamp på ditt sätt, liksom på din på ditt sätt. Och du, det är ingen som ska kräva. Att, du ska göra något som inte känns bra för dig, liksom det tycker jag är viktigt också.

00:46:01 Olivia Hellbom

Tack så jättemycket för din medverkan.

00:46:04 Gabriella Åström

Tack för att jag kan komma hit.

00:46:05 Olivia Hellbom

Så kul hade velat fortsätta prata en timme till.

00:46:07 Gabriella Åström

Jo, det hade jag med också gärna gjort. Ni får väl bjuda in mig igen någon gång där? Ja, men det är ju jättekul.

00:46:13 Paula Jonsson

Och det var ju roligt att podda lite live.

00:46:15 Olivia Hellbom

Svara.

00:46:16 Paula Jonsson

Det funkar absolut känns som en riktig studie och tack till dig som har lyssnat. Har du tips på någon person som du tror skulle passa i podden eller ett ämne som du vill att vi lyfter så skicka ett mejl till addher-podcast@sogeti.com eller skriv ett meddelande till mig, Paula Jonsson eller Olivia hellbom på linkedin, alternativt kommentera på något av våra poddinlägg så tar vi kontakt. Tack så mycket, tack så mycket.

00:46:51 Olivia Hellbom

Hejdå.

00:46:51 Paula Jonsson

Hejdå.

00:46:52 Gabriella Åström

Hejdå.